

Bránili mně ju brať moji tátá,
já si ju vezmu, je bohatá.

Bránila mně ju brať moja sestra,

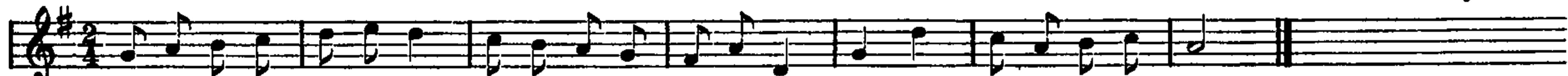
já si ju vezmu, dyť je hezká.

Bránili mně ju brať moji bratří,
já si ju vezmu, dyť mně patří.

Bránili mně ju brať všeci ludé,
já si ju vezmu, moja bude.

332. HOLUB NA JAVOŘE

644.

Le-těl ho-lub do po-le, by na-zo-bal své vo-le, by na - zo-bal své vo - le.

645.

Le-těl ho-lub do po-le, by na-zo-bal své vo-le, by na - zo-bal své vo - le.

Od Telče z Mysliboře

Ze Zvolenovic

Letěl holub do pole,
[: by nazobal své vole. :]¹⁾

Dyj své vole nazobal,
po jaborách posedal.²⁾

Ohled se na dvě strany,
do Čech a do Moravy.

Uhlídl tam svou mjilou,
pěknou, krásnou, spanilou.

Ona byla v tanečku,
v tom růžovém věnečku.

Hraj, Marjánko, hraj dosti,
uživej své mladosti.

Aj se ke mně dostaneš,
šak si hrati přestaneš.

Zapovím ti ty tance,
zvolenovský mládence.

Co ty mně zapovídáš?
Dyť ty mě eště nemáš.³⁾

A já si to dovedu,
že si pro tě dojedu.

Čtyrma koňma vranejma,
jako zeman ze mlejna.⁴⁾

¹⁾ Šel jest synek do pole,
vyvorat si svý pole.

na tu jednu stodolu.

Má matička dost snadná,
že ona mně tě nedá.

Dyj si pole vyvoral,
přijel domů, vypřahal.

Tam sobě zahoukali,
Marjánku vyvolali.

⁴⁾ Všecky čtyry rohaty,
že je děvče bohatý.

²⁾ Sletěli se dva spolu

³⁾ Až mně budeš sám míti,
můžeš mi poručiti.

646.

Ze Slavičína

Le - těl ho - lú - bek na po - le, le - těl ho - lú - bek na po - le, a - by na - zo - bal své vo - le.

[: Letěl holúbek na pole, :]
aby nazobal své vole.

Pod jaborečkem má milá,
zelený šátek vyšívá.

Vyšívá na něm z růže květ,
že ju opustil celý svět.

Jak své volátko nazobal,
pod jaborečkem posedal.

Vyšívá na něm víneček,
že ju opustil syneček.

333. SVINUTÍ JMÉNA

647.

Z Komné

Lú - bí sa mi, lú - bí to tro - je jmé - ne - čko, Ja - no - vo, Ju - ro - vo, šo-haj-ko - vo vše - cko.